

Nieuwsbrief Portugal Nature Lodge April 2012

Het weer...

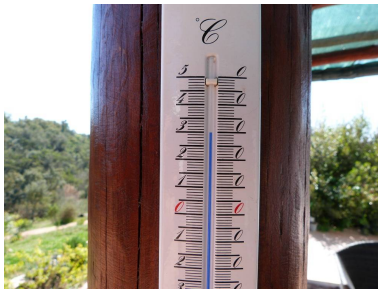
Zo'n afgezaagd onderwerp eigenlijk, het weer. Maar zo belangrijk als je op vakantie gaat! Zeker als je naar ZuidPortugal gaat, dan zie je het al helemaal voor je. Lekker met een boek in je hangmat, met een wijntje op het terras genieten van de zonsondergang, uren doorbrengen op zo'n prachtig verborgen strandje.

Deze winter was het weer echt fantastisch. Bijna 4 maanden lang hebben we geen regen gehad, overdag stonden we te werken in korte broek en hemdje, en elke dag buiten lunchen op het terras.

Tot eind maart de eerste gasten kwamen, toen kwam ook de regen..

Natuurlijk kunnen wij er niets aan doen, maar oh, wat balen we daarvan. Het was heerlijk hoor, om de hele winter wakker te worden met een blauwe lucht. Maar ondertussen was er hard regen nodig. Het land droogde uit, en in combinatie met de voor hier vrij extreme nachtvorst wilde het gras niet groeien en voren veel planten dood. Voor ons lastig, we hebben heel wat uurtjes met een slang in ons hand staan water geven en sommige nieuwe planten lijken niet meer terug te komen, maar voor de boeren een ramp. Zeker de kleine boertjes hier zijn afhankelijk van de regen voor het gras voor de koeien. Voor nu, maar ook voor de hooivoorraad voor de droge zomermaanden.

Dus we waren blij met de regen, maar de timing was waardeloos. April is tot nu toe wat frisjes (rond de 18 graden) met veel bewolkte dagen. Hopelijk wordt mei beter, de weersvoorspelling voor de komende periode verandert dagelijks, we kunnen er niets van zeggen.

A cabana

Tijdens het mooie winterweer hebben we onze tijd goed besteed aan het bouwen van een houten huis bij het zwembad. Een plaats om gezamenlijk te eten, een spelletje te spelen, of gezellig te borrelen. Met spelletjes en boeken, een paar grote tafels en luiken rondom. Met alle luiken open heb je een koele schaduwplek bij warm weer, met de luiken (deels) dicht is het een warme plek op frisse avonden in het voor en naseizoen.

We vinden het nu al een aanwinst!

We zijn nog bezig met de aankleding maar het is zeker al bruikbaar.

De nieuwe tipi's

Als de zon schijnt dan schijnt ze ook goed. De zonnekracht krijgt hier in deze tijd van het jaar al een cijfer 8, in Nederland zo'n beetje het maximum. In de zomer is de kracht vaak 10. Elke dag smeren (liefst een paar keer per dag) is zeker aan te raden, zelfs als je in de schaduw zit.

Maar ook de spullen hebben er onder te lijden. Schilderwerk houdt maximaal 1 jaar en stof en plastic vergaat gewoon als het dagelijks in de zon staat.

Zo ook onze tipi's, aan het eind van het vorig seizoen hoefde je naar sommige plaatsen alleen maar te wijzen en er kwam al een scheur in. Van de een op de andere dag leek dit opeens te gebeuren. Gelukkig gebeurde het pas eind september en konden we het nog provisorisch repareren. Maar nog een keer opzetten was geen optie voor 2 van de tipi's. Dus zijn we uit gaan kijken naar nieuwe. De keuze bleek veel groter als 4 jaar geleden, tipi's maken is erg in.

De nieuwe tipi's hebben een iets ander model, van voren zijn ze lager en aan de achterkant hoger, wat maakt dat je een grotere ruimte hebt waar je rechtop kunt staan. De deuropening is groter, wat de instap makkelijker maakt. En we hebben het nieuwste type ozan erbij besteld, een binnendoek voor het bovenste deel van de tent (onderin zat al een binnendoek), wat de tent comfortabeler maakt en ook beter waterdicht. Wat het een fijnere tent maakt in het geval dat het mocht regenen (wat gelukkig zelden gebeurt in de maanden dat we de tipi's verhuren).

En ze zijn gemaakt van een stevigere kwaliteit canvas, die hopelijk wat langer meegaat!

De moestuin

Een ander winterprojectje was het aanleggen van een moestuin. Op de plek waar het volgens de mensen uit het dorp het beste kan. Naast de belangrijkste waterloop, wat zorgt dat de grond nooit helemaal droog is.

Het was (en is) nog een hele klus om de grond bewerkbaar te maken. Decennia is er niets aan gedaan, dus het stond vol met onkruid, boompjes en struiken. Diepgeworteld in de harde grond. En ook hier zit de grond vol met stenen.

Onze buurman is langsgeweest, eerst met zijn klepelmaaier en later met de frees, om het grove werk te doen. Maar de rest moest toch echt met de hand. We konden van vrienden een klein handfreesje lenen om nog wat na te bewerken, verder is het hakken, rieden, mest doorwerken, harken. En dat is ongoing tot nu toe. Na een paar keer watergeven slijpt de grond weer dicht, achtergebleven wortelresten van het onkruid dat er stond (en dat zijn er heel wat) komen weer op. Voor zaadjes is het zwaar werk om zich door de dichte toplaag heen te werken dus het duurt lang voor ze opkomen en niet alles redt het.

Maar we hebben ook veel plantjes gekocht op de markt en die doen het erg goed. We eten al weken sla van eigen tuin (al heeft een veldmuis die nu ook ontdekt, dus we moeten delen). De aardappels staan er mooi bij en de eerste aardbeien waren erg lekker.

Als de andere plantjes en zaadjes het allemaal gaan redden kunnen we veel onbespoten groenten uit eigen tuin serveren deze zomer! En zullen we het druk krijgen met invriezen ...

Rota Vicentina

Langs de kust van de Zuidwest Algarve en Alentejo, de Costa Vicentina, is een nieuwe wandelroute uitgezet. Deze route loopt van Cabo Sao Vicente (het uiterste zuidwestpuntje van Europa) bij Sagres naar Santiago de

Cacem in de Alentejo, en koppelt hiermee de Via Algarviana (een wandelroute dwars door de Algarve vanaf de Spaanse grens) aan de St Jacobs pelgrimsroute van Santiago de Cacem naar Santiago de Compostela.

De route maakt gebruik van bestaande paden en komt door veel kleine, traditioneel portugese dorpjes. Maar hoofdzakelijk loopt ze door de ongerepte, ruige natuur van het Parque Natural Costa Vicentina e Sudoeste Alentejano.

Eigenlijk zijn er 2 routes uitgezet: een historische route en een vissersmanspad. Het vissersmanspad is een zijpad van de Historische route

De Historische route, de GR11, is de langst: 205 km. Ze bestaat uit 11 etappes van 15 tot 23 km, loopt veelal een stukje landinwaarts en is daardoor erg afwisselend. Stukjes van de ruige kust, heuvels met kurkeiken en pijnbomen, riviertjes, meertjes, bossen en velden en natuurlijk de authentieke dorpjes waar de mensen soms nog volledig op zichzelf en elkaar aangewezen zijn.

Deze route is ook volledig met de mountainbike te rijden en gaat over goede onverharde paden, onderweg zijn voldoende mooie overnachtingsmogelijkheden.

Het vissersmanspad sluit in het noorden en het zuiden aan op de Historische route. Het loopt 64 km lang langs de ruige kust van het mooie plaatsje Odeceixe aan de grens van de Algarve en de Alentejo, naar Porto Covo, vlak onder Sines.

Het is wat moeilijker begaanbaar door mul zand, met steile paadjes de duinen op en af en door riviertjes die over het strand de zee instromen, maar fantastisch mooi. Dit pad is het best te doen in het vroege voorjaar, als de duinen bedekt zijn met bloemen, of in het najaar. In de zomer is het best warm om door het mulle zand te ploeteren!

Vanuit PNL zijn een aantal etappes van de route te wandelen of te mountainbiken. We hebben een paar mtb tochten op internet gezet: Ga naar <http://www.gpsies.com/trackList.do?username=PortugalNatureLodge> om de tracks te downloaden.

De website van de Rota Vicentina: <http://www.rotavicentina.com/en/#2>

Facebook Heb je een Facebook-pagina? Wordt dan nu een fan van Portugal Nature Lodge op:

